

Како сам дочекао Бајдена

Пише: Љубиша Спасојевић
среда, 20 мај 2009 16:17

Јутрос пођох да завршим неки посао. Колима се није могло. Код седишта Сосијет Женерал банке на Новом Београду зауставио ме је полицајац. Није се могло даље. У гомили која је расла пред полицијском препреком, растао је и бес. Наслушао сам се свакојаким сочних израза на рачун власти, Бајдена, Америке, хеликоптера који је кружио изнад нас, што ми је још једном показало у пуном колориту богатство српског језика.

Полицајац није знао докле ће нас држати на том месту. Знао је само да може да нас пусти када за то добије наређење, више му нису рекли. Помислих како је срећна држава у којој свако зна само онолико колико му је дозвољено да зна. Постајемо све срећнија држава.

Били смо у хладовини, али је температура међу народом расла. Најзад прођоше кола са све заставицама на којима су биле препознатљиве пруге и звезде. Народ је опет частио госте не баш гостољубивим изразима, помињући и звезде, иако је био дан.

Питао сам се да ли ће нас Други дневник РТС-а приказати као одушевљену масу која је дочекала драгога госта, који је дошао у пријатељску посету.

Најзад су нас пустили. Сео сам у кафић да се одморим. Пет минута по успостављању саобраћаја, поред мене је пешице прошао гувернер народне банке. „Добро предвиђање“, помислио сам.

Вратио сам се кући, укључио компјутер и отишао на сајт НСПМ-а. Кад имам шта да видим. На насловној страни испод слике драгог госта, моја фотографија. Не знам да ли сам лепши ја, мајица коју носим, застава или порука коју држим у руци. Ипак криво ми је што је моја слика испод овог српског душебрижника. Зваћу уреднике сајта да промене редослед.

Како сам дочекао Бајдена

Пише: Љубиша Спасојевић
среда, 20 мај 2009 16:17

Напомена: Овај текст је оригинално објављен на сајту www.lobusha.com и није намењен за штампу. Свако право задржано. Свако коришћење без дозволе аутора је забрањено.